

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 122.169 van 14 augustus 2003
in de zaak A. 139.998/VII-30.436**

In zake : 1. het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van
 ANTWERPEN,
 2. Guy HENDRICKX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat C. LESAFFER,
 kantoor houdende te ANTWERPEN,
 Uitbreidingstraat 80

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Sociale Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat het OCMW van Antwerpen en Guy HENDRICKX op 6 augustus 2003 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van artikel 2.4 van het koninklijk besluit van 3 juli 2003 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 18 juli 2003, in zoverre dit besluit artikel 19, §5, van de bijlage bij voornoemd koninklijk besluit van 14 september 1984, vervangen bij koninklijk besluit van 19 april 2001 wijzigt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 augustus 2003, om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. CRAEYBECKX, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de bepaling waarvan de schorsing bij uiterst
dringende noodzakelijkheid wordt gevraagd als volgt luidt :

“Art. 2. In artikel 19 van dezelfde bijlage, gewijzigd bij het koninklijk besluit
van 19 april 2001 worden de volgende wijzigingen gebracht :

(...)

4. In § 5,

a) wordt het eerste lid afgeschrapt.

b) wordt in fine het volgende lid ingevoegd :

«Behoudens voor de oppervlaktetherapieën bedoeld onder de
code 444334-444345 en voor de intralumenele curietherapie bedoeld onder
de code 444275-444286 wordt de tussenkomst van de verplichte verzekering
voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de radiotherapeutische
verstrekkingen verricht in een dienst radiotherapie afhankelijk gemaakt van
de voorwaarde dat die dienst is erkend overeenkomstig het koninklijk besluit
van 5 april 1991 houdende vaststelling van de normen waaraan een dienst
radiotherapie moet voldoen om te worden erkend als zware medisch-
technische dienst zoals bedoeld in artikel 44 van de wet op de ziekenhuizen,
gecoördineerd op 7 augustus 1987.»”.

1. Overwegende dat volgens de -niet betwiste- verklaringen van de
verzoekende partijen de tweede verzoeker geneesheer-specialist uroloog is en aan het
hoofd staat van de dienst urologie van het Algemeen Ziekenhuis Jan Palfijn op de
campus te Merksem, dat toebehoort aan de eerste verzoekende partij; dat de tweede
verzoeker voor de behandeling van prostaatkanker een nieuwe therapie toepast in de
dienst urologie, met name brachytherapie; dat die behandeling een door de ziekte- en
invaliditeitsverzekering terugbetaalde geneeskundige verstrekking was, doch
ingevolge het bestreden koninklijk besluit de brachytherapiebehandelingen die tweede
verzoeker in het Jan Palfijnziekenhuis uitvoert niet meer zullen worden terugbetaald,
daar zij enkel nog voor terugbetaling in aanmerking komen wanneer ze worden
verricht in een erkende dienst voor radiotherapie, terwijl het Algemeen Ziekenhuis
Jan Palfijn niet over een erkenning als dienst voor radiotherapie beschikt en er ook
geen zal kunnen verkrijgen, aangezien het buiten de planning voor zo’n dienst valt;

2. Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat hierbij in aanmerking moet worden genomen dat de verwerende partij, ofschoon behoorlijk opgeroepen bij faxbericht, geen nota en geen administratief dossier heeft neergelegd en niet ter terechtzitting is verschenen en dat naar luid van artikel 4, vijfde lid, van het procedurereglement kort geding zij derhalve geacht moet worden in te stemmen met de vordering;

3. Overwegende dat de verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 3, §1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, doordat de tegenpartij naliet het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State in te winnen, en zij de terzake ingeroepen dringende noodzakelijkheid niet afdoende motiveert;

3.1. Overwegende dat artikel 3, §1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State onder meer bepaalt :

“Buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid en de ontwerpen betreffende begrotingen, rekeningen, leningen, domeinverrichtingen en het legercontingent uitgezonderd, onderwerpen de Ministers, de leden van de gemeenschaps- of gewestregeringen, de leden van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en de leden van het Verenigd College respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, ieder wat hem betreft, aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving de tekst van alle voorontwerpen van wet, decreet, ordonnantie of van ontwerpen van reglementaire besluiten”;

3.2. Overwegende dat te dezen de dringende noodzakelijkheid als volgt wordt gemotiveerd :

“Overwegende dat de maatregelen in dit besluit genomen worden in rechtstreekse uitvoering van het Nationaal Akkoord Geneesheren-ziekenfondsen voor 2003, waardoor de nodige budgetten toegewezen werden; dat een snelle uitvoering van dit Akkoord nodig is voor de tariefzekerheid en voor het behoud van het overlegmodel in de verplichte ziekteverzekering; dat het derhalve belangrijk is dat dit besluit onverwijld wordt genomen en bekendgemaakt”;

3.3. Overwegende dat de motivering van de hoogdringendheid duidelijk, concreet en pertinent dient te zijn; dat zoals de Raad van State inzake de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen reeds heeft aangenomen in zijn arresten nr. 57.964, Groupement des unions professionnels belges des médecins spécialistes en Neuman van 31 januari 1996, en nr. 44.540, ASBL Fédération Belge des chambres syndicales de médecins en cons., van 15 oktober 1993, de ingeroepen urgentie om het advies van de afdeling wetgeving niet in te winnen niet wordt aangetoond indien niet wordt bewezen dat de raadpleging van die afdeling de doeltreffendheid van de in een koninklijk besluit bepaalde maatregelen in het gedrang zou hebben gebracht; dat te dezen de motivering op het eerste gezicht geen betrekking heeft op de doeltreffendheid van de genomen maatregelen; dat bovendien men zich afvraagt waarom een snelle uitvoering van het Nationaal Akkoord Geneesheren-ziekenfondsen voor 2003 nodig is voor de tariefzekerheid; dat ook het argument van het behoud van het overlegmodel in de verplichte ziekteverzekering niet overtuigt, wijl voor het behoud van het overlegmodel is vereist dat er overleg plaatsvindt -wat in casu is gebeurd- en dat de overheid niet nodeloos lang talmt met het nemen van de maatregelen die uit dat overleg voortvloeien; dat het inwinnen van het wettelijk voorgeschreven advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, eventueel binnen de vijf dagen, bezwaarlijk als nodeloos talmen kan worden opgevat; dat bij dit alles komt dat de algemene adviesprocedure die voorafging aan het bestreden besluit reeds ruim negen maanden bezig was; dat het eerste middel bijgevolg ernstig is;

4. Overwegende dat wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel de verzoekende partijen aanvoeren dat de wijziging in de reglementering tot gevolg zal hebben dat het uitvoeren van een brachytherapie in het ziekenhuis Jan Palfijn niet meer terugbetaald zal worden door de ziekteverzekering en dat, gelet op de kostprijs van die behandeling, te weten 8.448,37 euro, de meeste patiënten er niet meer voor zullen opteren zich met brachytherapie te laten behandelen in het ziekenhuis Jan Palfijn; dat aan de twintig patiënten die op de wachtlijst staan zal moeten worden meegedeeld dat de geplande behandeling niet zal kunnen doorgaan, hetgeen vanuit medisch en ethisch oogpunt moeilijk ligt, terwijl andere behandelingen diverse nadelen vertonen; dat eerste verzoekster aldus de kans mist om een geavanceerde dienstverlening aan haar patiënten aan te bieden; dat bovendien reeds een aanzienlijke investering is gedaan in de voorbereiding van de therapie;

4.1. Overwegende dat die uiteenzetting de nodige overtuigingskracht bezit en alles bij elkaar genomen kan worden besloten tot de dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

5. Overwegende dat ook de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid geacht moet worden te zijn vervuld; dat ook hier de uiteenzetting van de verzoekende partij kan worden aangenomen, volgens welke een reeks patiënten die op de wachtlijst staan niet geholpen zullen kunnen worden en dat de eerstkomende behandeling op 8 september 2003 gepland was, dus vooraleer een normale schorsingsprocedure haar beslag zal kunnen krijgen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van artikel 2.4 van het koninklijk besluit van 3 juli 2003 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
veertien augustus 2000 en drie, door :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	F. RIEBBELS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. RIEBBELS.

J. DE BRABANDERE.